

การลดสายตาลงต่ำ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ชะกอวีร์

แปลโดย : รีม่า เพชรทองคำ

ตรวจทานโดย : ชุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ อัลดุร์อรุ อัล-มุนตะกอฮ์ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮ์

2011 – 1432

غض البصر

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: ريماء بيتونكام

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2011 – 1432

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

บทที่ 124

การลดสายตาลงต่ำ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอความสุขความจำเริญและความศานติจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ตลอดจนวงศ์วานและมิตรสหายของท่านโดยทั่วกัน ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นป่าวของอัลลอฮ์และเป็นศาสนทูตของพระองค์

ประการหนึ่งจากฟิตนะฮ์ทั้งหลายที่มุสลิมประสบพบเจอในชีวิตคือฟิตนะฮ์เรื่องการมองไปยังเหล่าสตรี เขาจะได้เผชิญหน้ากับฟิตนะฮ์นี้ตามท้องตลาด ถนนหนทาง สถานที่สาธารณะ ตลอดจนหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ และที่อื่นๆ อีกมากมาย

ท่านอัล-บุคอรี๊ยะ และท่านมุสลิมบันทึกไว้ในตำราเศาะฮีหุของท่านทั้งสอง ซึ่งหะดีษที่รายงานโดยท่าน อุสามะฮ์ บิน ซัยด์ ว่า แท้จริงท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า

เกิดขึ้นคือพิตนะฮฺในเรื่องผู้หญิง” (มุสลิม หน้า 1096

หะดีษ

หมายเลข 2742)

ข้อเตือนใจบางประการเพื่อเอาชนะพิตนะฮฺนี้

หนึ่ง พึงเตือนสติตนเองอยู่เสมอ ด้วยคำรัสของอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ที่ทรงสั่งใช้ให้ลดสายตาลงต่ำ และทรงสั่งห้ามไม่ให้มองไปยังสิ่งหะรอม

อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ตรัสว่า

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أْبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَىٰ

لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ (النور: 30)

ความว่า “จงกล่าวเถิด(โอ้ผู้หมั่น) แก่บรรดามุอฺมิน ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาต่ำ และให้พวกเขารักษาอวัยวะเพศของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ” (อัน-นุร 30)

ท่านอัล-บุคอรียะ และท่านมุสลิมบันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่านทั้งสอง ซึ่งหะดีษที่รายงานโดยอิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า แท้จริงท่านนบีผู้หมั่น ค็อลลัดลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَصِيبُهُ مِنَ الزَّيْنِ مُدْرِكُ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ، فَالْعَيْنَانِ
زِنَاهُمَا النَّظَرُ، وَالْأَذْنَانِ زِنَاهُمَا الْإِسْتِمَاعُ، وَاللِّسَانُ زِنَاهُ الْكَلَامُ،
وَالْيَدُ زِنَاهَا الْبَطْشُ، وَالرَّجُلُ زِنَاهَا الْحُطُّ، وَالْقَلْبُ يَهْوَى وَيَتَمَنَّى،
وَيُصَدِّقُ ذَلِكَ الْفَرْجُ وَيُكَذِّبُهُ» (البخاري رقم ٦٢٤٣، ومسلم

رقم ٢٦٥٧)

ความว่า “ลูกหลานของอาดัมถูกกำหนดส่วนของชีนาไว้แล้ว เขา
ต้องพบเจอมันอย่างแน่แท้ (อาจจะเป็นชีนาจริงๆ หรือชีนาเสมือนก็
ได้) ได้แก่ ชีนาของดวงตาทั้งสองคือการมอง (มองสิ่งหะรอม) ชีนา
ของหูทั้งสองคือการฟัง (ฟังการชีนา หรือฟังสิ่งที่จะพาไปสู่ชีนา) ชีนา
ของลิ้นคือคำพูด (คำพูดเกี่ยวพาราสี พูดสิ่งหะรอม) ชีนาของมือคือ
การจับใจม (เช่นการสัมผัสผู้ไม่ชั่มะหะรอม) ชีนาของขาคือการก้าวย่าง
(เดินไปสู่ชีนา หรือสิ่งที่จะนำพาไปสู่ชีนา) ส่วนหัวใจนั้นเอนเอียงและ
หวังจะทำ (ด้วยการคิดคำนึง) ซึ่งอวัยวะเพศอาจจะเชื่อมอวัยวะ
เหล่านั้น หรืออาจปฏิเสธมัน (ด้วยการทำให้ชีนาเกิดขึ้นจริงๆ หรือ
อาจจะปฏิเสธยับยั้งไม่ให้มันเกิดขึ้นจริง)” (อัล-บุคอรีย หน้า 1202 หะดีษ
หมายเลข 6243, และมุสลิม หน้า 1066 หะดีษหมายเลข 2657)

ท่านมุสลิมบันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน จากหะดีษของญะรียร
บิน อับดิลลาฮฺ เล่าว่า

سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نَظَرِ الْفَجَاءَةِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصْرِي

ความว่า “ฉันถามท่านเราะฮะสุลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับการมองอย่างกะทันหันโดยมิได้ตั้งใจ ท่านนบีจึงสั่งฉันให้ ผินหน้าหลบสายตาออกจากมัน” (มุสลิม หน้า 891 หะดีษหมายเลข 2159)

และอีกรายงานหนึ่งบันทึกโดยอบู ดาวูด จากหะดีษของอิบนุ บุร็อยดะฮฺ ซึ่งรายงานมาจากพ่อของเขา เล่าว่า ท่านเราะฮะสุล คือลัลลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแก่ท่านอะลีว่า

«يَا عَلِيُّ لَا تَتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَىٰ وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ»
(أبو داود رقم ٢١٤٩)

ความว่า “โอ้อะลีเอ๋ย เจ้าจงอย่ามองซ้ำการมอง (อย่ามองซ้ำอีกครั้ง มองแล้วมองอีก มองไม่หยุด) แท้จริงครั้งแรก (ที่ไม่ได้ตั้งใจ) นั้น อนุโลมสำหรับเจ้า แต่ทว่าครั้งที่สองไม่อนุโลมสำหรับเจ้าอีกแล้ว” (อบู ดาวูด หน้า 244 หะดีษหมายเลข 2149)

สอง พึงตระหนักอยู่เสมอว่า อัลลอฮ์ สُبْحَانَہُ ะตะอะลาลา ทรงจ้องมองดูเขาอยู่เสมอ และทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำ เพื่อว่าเขาจะได้เกรงกลัวและละอายต่อพระองค์

อัลลอฮ์ สُبْحَانَہُ ะตะอะลาลา ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ﴿١٦﴾ ق: ١٦

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้ดียิ่งในสิ่งที่จิตใจของเขากระซิบกระซาบแก่เขา และเรานั้นใกล้ชิดเขายิ่งกว่าเส้นเลือดชีวิตของเขาเสียอีก” (กอฟ 16)

และ

﴿يَعْلَمُ خَائِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ ﴿١٩﴾ غافر: ١٩

ความว่า “พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตา (ด้วยการแอบมองสิ่งต้องห้าม) และสิ่งที่ทรวงอกปกปิดอยู่ (ความลับต่างๆ)”

(ฆอฟิร 19)

และ

﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ ﴿٣٦﴾

الإسراء: ٣٦

ความว่า “แท้จริงหู ตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน”
(อัล-อิสรอ์ 36)

และหะดีษซึ่งรายงานจากท่านสะอีด บิน ซัยด์ เล่าว่า มีชายผู้
หนึ่งกล่าวแก่ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า “ขอให้ท่านสั่ง
เสียฉันหน่อยเถิด” ท่านเราะสูล จึงกล่าวกับเขาว่า

«أَوْصِيكَ أَنْ تَسْتَحِيَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَمَا تَسْتَحِيَّ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ
قَوْمِكَ» (الأحاديث المختارة برقم ١٠٩٩، وصححه الألباني في
صحيح الجامع الصغير برقم ٢٥٤١)

ความว่า “ฉันสั่งเสียเจ้า ให้เจ้าละอายต่ออัลลอฮ์ เสมือนกับที่เจ้า
ละอายต่อชายศอลิหุคนหนึ่งในหมู่ชนของเจ้า” (บันทึกในหนังสือ
อัล-อะหาดีษ อัล-มุคตาเราะฮ์ เล่มที่ 3 หน้า 299 หะดีษหมายเลข 1099,
และวินิจฉัยว่าเศาะฮี้หฺโดยเชค นาซิรุดดีน อัล-อัลบานียฺ หนังสือ เศาะฮี้หฺ
อัล-ญามิอฺ อัล-เศาะฮีรฺ เล่มที่ 1 หน้า 498 หะดีษหมายเลข 2541)

สาม พึงระลึกอยู่เสมอว่า ในวันกิยามะฮุนั้น ดวงตาทั้งสองของ
เขาจะเป็นพยานแก่ในสิ่งที่เขาเคยมอง

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾﴾ فصلت: ٢٠

ความว่า “จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขา ตาของ
พวกเขา และผิวหนังของพวกเขา ก็จะเป็นพยานคัดค้านแก่พวกเขา
ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้” (ฟุศศิลัต 20)

ท่านมุสลิมบันทึกในเศาะฮิหฺของท่าน จากหะดีษที่รายงานโดย
ท่านอะนัส เล่าว่า

كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَصَحِّحَكَ، فَقَالَ: «هَلْ
تَدْرُونَ مِمَّ أَصْحَكُ؟». قَالَ قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «مِنْ
مُخَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبَّهُ، يَقُولُ يَا رَبَّ أَلَمْ تُجْرِنِي مِنَ الظُّلْمِ، قَالَ: يَقُولُ
بَلَى. قَالَ: فَيَقُولُ فَإِنِّي لَا أَجِيرُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ:
فَيَقُولُ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ
شُهُودًا، قَالَ: فَيُخْتَمُ عَلَىٰ فِيهِ فَيُقَالُ لِأَرْكَانِهِ انْطِقِي. قَالَ فَتَنْطِقُ
بِأَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يُحَلَّىٰ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ: فَيَقُولُ بُعْدًا لَكُنَّ
وَسُحْقًا. فَعَنْكُنَّ كُنْتُ أَنَاضِلُّ» (مسلم برقم ٢٩٦٩)

ความว่า “ครั้งหนึ่งพวกเราอยู่กับท่านเราะฮ์มะฮ์ลุล คีอิลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม ท่านหัวเราะ พลังกล่าวว่า “พวกท่านทราบไหมว่า เหตุ

โดฉันจึงหัวเราะ” พวกเขาตอบว่า อัลลอฮฺและเราะสูลของพระองค์เท่านั้นที่ทราบยิ่ง ท่านเราะสูลจึงกล่าวว่า “ฉันหัวเราะบพสนทนาของบ่าวกับพระเจ้าของเขา (ในวันกียามะฮฺ) เมื่อบ่าวกล่าวว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ท่านมิได้ทรงปกป้องข้าพระองค์จากความอธรรมดอกหรือ” (พระองค์ท่านมิได้ทรงสัญญาไว้ดอกหรือว่าจะไม่อธรรมต่อบ่าว) พระองค์ทรงตอบว่า “หามิได้ ข้ามิได้อธรรมต่อเจ้าดอก” เขากล่าวว่า “ฉะนั้นแล้ว ข้าพระองค์จะไม่อนุญาตให้ผู้ใดมาเป็นพยานต่อตัวข้าพระองค์ยกเว้นจากข้าพระองค์เอง (จะยอมรับแต่พยานที่มาจากประเภทเดียวกัน คือมนุษย์ด้วยกัน) พระองค์กล่าวว่า “เพียงพอแล้วที่ตัวเจ้า และ มะลาอิกะตุลกีรอหม ผู้จัดบันทึกจะเป็นพยานต่อตัวเจ้า (พยานที่ยุติธรรม)” ทันใดนั้นปากของเขา ก็ถูกปิดผนึก และมีเสียงกล่าวแก้อวัยวะต่างๆ ของร่างกายเขาว่า “จงพูด” และอวัยวะเหล่านั้นก็พูดเล่าถึงการงานต่างๆ เขาที่เคยปฏิบัติไว้ หลังจากนั้นปากของเขาและตัวเขาก็ถูกปล่อยไว้ (กลับมากพูดได้ปกติ) เขาจึงกล่าวกับอวัยวะต่างๆ ของเขาว่า “จงพินาศไป จงออกห่างไปไกลเลย แท้จริงฉันนั้นเคยต่อสู้ปกป้องพวกเจ้า (แล้วทำไมพวกเจ้าจึงมาแฉฉัน)” (มุสลิม หน้า 1191 หะดีษหมายเลข 2969)

สี่ พึงรำลึกอยู่เสมอถึงประโยชน์ และผลพลอยได้จากการลด
สายตาลงต่ำ

ท่านอิบนุล ก็อยยิม กล่าวว่า ประโยชน์บางประการของการลด
สายตาลงต่ำคือ

1. การลดสายตาลงต่ำ เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์
สุบหานะฮ์ วะตะอาลา ซึ่งเป็นสาเหตุของสุดยอดความสุขของ
มุอ์มิน ไม่ว่าจะในชีวิตดunyaของเขา หรืออาคิเราะฮ์ของเขา
อัลลอฮ์ สุบหานะฮ์ วะตะอาลา ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ٧١)
ความว่า “และผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และเราะสูลของ
พระองค์ แน่อนเขาประสบความสำเร็จอันใหญ่หลวง” (อัล-อะห์
ซาบ 71)

2. การลดสายตาลงต่ำ เป็นสิ่งขัดขวางไม่ให้อันตรายของศรอาบ
พิชปักลงบนหัวใจเขาได้ มิเช่นนั้นแล้วศรนั้นก็ทำลายหัวใจ
ของเขาให้พินาศลง (เปรียบเทียบล่อลวงของชัยฏอน ด้วยวิธีการ
ต่าง ๆ นานา ที่จะทำให้เขาหลงจมในวังวนของตัณหา เปรียบ
เช่นกับธนูหรือลูกศรอาบพิช - ผู้แปล)
นักกวีท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า

كم نظرة فتك في قلب صاحبها

فتك السهام بلا قوس ولا وتر

“ก็มาน้อยแล้วที่การมองทำให้หัวใจถูกเล่นงาน

ถูกศรอาบพิษสังหารโดยปราศจากคันและสายธนู”

3. การลดสายตาลงต่ำทำให้หัวใจมีสุข ทำให้สบายอกสงบใจ และทำให้ได้รับความสุขสดชื่น ซึ่งการมองไปยังสิ่งหะรอมไม่สามารถให้ความรู้สึกเช่นนี้ได้เลย ทั้งนี้เพราะเขาจะรู้สึกว่าเขาได้เอาชนะศัตรูของเขา (ชัยฏอน) และมีอำนาจเหนือต้นเหตุความต้องการของเขา

ท่านอิมามอะหมัดบันทึกไว้ในหนังสือมุสนัดของท่าน ซึ่งหะดีษที่รายงานจาก อับดุลอะซีส และ อับดุลอะซีสมาอี เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า

«إِنَّكَ لَنْ تَدَعَ شَيْئًا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، إِلَّا بَدَّلَكَ اللَّهُ بِهِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ مِنْهُ» (مسند أحمد ٥/٣٦٣)

ความว่า “แท้จริง หากว่าท่านละทิ้งสิ่งใดเพื่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทดแทนให้ท่านซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่า” (อัล-มุสนัด เล่มที่ 5 หน้า 363)

4. การลดสายตาลงต่ำทำให้หัวใจมีรัศมี ตรงข้ามกับการมองไปยังสิ่งหะรอมซึ่งทำให้หัวใจมืดมน ดังกล่าวนั้น อัลลอฮ์ สุบหานะฮู ะตะอะลา ตรัสไว้ใ้ในสุเราะฮ์อัน-นุรว่า

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أْبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (النور: ٣٠)

ความว่า “(โอ้ผู้ห่มมัสยิด) จงกล่าวเถิดแก่บรรดามุอ์มิน ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขารักษาอวัยวะเพศของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่ พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งทีพวกเขากระทำ” (อัน-นุร 30)

หลังจากนั้น พระองค์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ (النور: ٣٥)

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน อุปมาดังดวงประทีปของพระองค์ อุปมาดังช่องตามผนังที่มีตะเกียง” (อัน-นุร 35)

ความหมายคือ เป็นการเปรียบเทียบบริศมีของพระองค์อัลลอฮ์ ในหัวใจบ่าวมุอ์มินของพระองค์ ผู้ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์ และออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และเมื่อริศมีปกคลุมหัวใจแล้ว ไชร์ ความตึงามต่างๆ ก็จะมีมุ่งหน้ามาหาเขาจากทุกหนทุกแห่ง แต่ถ้าหากความมืดมนครอบงำหัวใจแล้ว ไชร์ ความชั่วร้าย และเมฆหมอกของความ

ทุกซั๊ก ก็จะมีมุ่งหน้ามาหาเขาจากทุกหนทุกแห่งเจอกัน (ดู อัลด-ดาร์ วะ อัลด-ดะวาร์ หน้า 158)

ห้า การแต่งงานเป็นการรักษาเยียวยาที่ยังประโยชน์ที่สุด และเป็นวัคซันป้องกันจากภัยร้ายของพิตนะฮฺนี้

ท่านอัล-บุคอรี และท่านมุสลิมบันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของทั้งสอง จากหะดีษรายงานโดยท่านอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด ซึ่งเล่าว่า ท่านนบีมี หัมมัด คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลัม กล่าวว่า

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ
أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ» (البخاري برقم 5066، ومسلم
برقم 1400)

ความว่า “โอ้คนหนุ่มทั้งหลายเอ๋ย ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ามีความสามารถที่จะแต่งงานได้ จงแต่งงานเถิด แท้จริงการแต่งงานนั้น เป็นการดีที่สุดในการทำให้สายตาลดต่ำ (เป็นการป้องกันที่ดีที่สุดให้พ้นจากมองสิ่งหะรอม) และเป็นการดีที่สุดในการปกป้องรักษาอวัยวะเพศ (และการป้องกันที่ดีที่สุดให้พ้นจากการทำซินา)” (อัล-บุคอรี หน้า 1005 หะดีษหมายเลข 5066, มุสลิม หน้า 549 หะดีษหมายเลข 1400)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ขอความคุ้มครอง
ต่ออัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ให้พ้นจากความชั่วร้ายแห่งสายตา ซึ่ง
เป็นบ่อกำเนิดของการมองไปยังความชั่วร้ายทั้งหลายทั้งปวง ดังกล่าวนั้น
ท่านอัล-บุคอรีฯ บันทึกไว้ในหนังสือ อัล-อะดับ อัล-มุฟร็อด ซึ่งหะดีษที่
รายงานจากท่านชะกัล บิน หุมัยุด ว่า

قَالَ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي دُعَاءً أَنْتَفِعُ بِهِ، قَالَ : قُلْ «اللَّهُمَّ
عَافِنِي مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَلِسَانِي، وَقَلْبِي، وَشَرِّ مَنِّي»
(البخاري في الأدب المفرد برقم ٦٦٣، وأبو داود برقم ١٥٥١)

وصححه الألباني في صحيح الأدب المفرد (٥١٥)

ความว่า ท่านชะกัล บิน หุมัยุด เล่าว่า “ฉันกล่าวแก่ท่านเราะฮะฮฺลุล
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า โอ้ท่านเราะฮะฮฺลุลลอฮฺ โปรดสอนดู
อาอ์ให้ฉันสักบทหนึ่ง ที่ฉันจะได้ประโยชน์จากดุอาอ์นั้นด้วยเถิด”
ท่านเราะฮะฮฺลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า “เจ้าจงกล่าวว่า
“โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าพระองค์รอดพ้นปลอดภัย
จากความชั่วร้ายแห่งการได้ยินของข้าพระองค์ แห่งสายตาของข้า
พระองค์ แห่งลิ้นของข้าพระองค์ แห่งหัวใจของข้าพระองค์ และ
แห่งอสุจิของข้าพระองค์ (การทำซินา การละเมิดศีลธรรม) ด้วยเถิด”
(บันทึกในอัล-อะดับ อัล-มุฟร็อด หะดีษหมายเลข 663, อนุ ดาวูด หน้า
183 หะดีษหมายเลข 1551, และเศาะฮี้หฺ อัล-อะดับ อัล-มุฟร็อด โดย
อัล-อัลบานีย์ หะดีษหมายเลข 151)

ความหมายของคำว่า “สายตาของข้าพระองค์” คือ เพื่อที่ข้าพระองค์จะได้ไม่มองไปยังสิ่งหะรอม และในหะดิษนี้บ่งชี้ถึง การพึ่งพิงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ เพื่อให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายที่เกิดจากการได้ยืม สายตา ลิ่น หัวใจ และอสุจิ และให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้พวกมันไปในทางที่ผิด เพราะประสาทสัมผัสและอวัยวะเหล่านี้ถูกสร้างมาสำหรับการฎออะฮฺเชื้อฟิงอัลลอฮฺเท่านั้น

มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ขอความสุขความจำเริญและความศานติจงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ตลอดจนวงศ์วานและมิตรสหายของท่านโดยทั่วกัน